

“Θέλει μόνο «το καλό μας» ο γιατρός;

Η πρόσφατη ιστορία με τον γιατρό στον Ευαγγελισμό, οι καθημερινές πλέον ιστορίες με το «φακελάκι» (βλ. εξαιρετικό άρθρο του Βασίλη Βενιζέλου) και οι άπειρες -δηλωμένες και κυρίως μη δηλωμένες- περιπτώσεις ιατρικής αμέλειας (malpractice) εμπεδώνουν μία άκρως αρνητική εικόνα για τον ιατρικό κλάδο στην Ελλάδα.

Η κοινή γνώμη θορυβήθηκε πρόσφατα όταν πληροφορήθηκε ότι διευθυντής του δημόσιου νοσοκομείου άφησε έναν ασθενή να πεθάνει επειδή δεν του έδινε «φακελάκι». Προσωπικά νομίζω ότι αυτό δεν ήταν το χειρότερο που μπορούσε να είχε συμβεί στον μακαρίτη. Ακόμα χειρότερο θα ήταν αν τον είχε εγχειρήσει ο εν λόγω γιατρός και του είχε αφήσει συνειδητά μερικά κουσούρια για να μπορεί να τον «αρμέγει» μερικά χρόνια ακόμα.

Όλα αυτά είναι φυσικά η κορυφή του παγόβουνου. Αν οι Έλληνες ήσαν περισσότερο συνειδητοποιημένοι για τα δικαιώματά τους, τα δικαστήρια δεν θα πρόφταναν να δικάζουν περιπτώσεις ιατρικής αμέλειας και διαφθοράς και οι δικηγόροι που ειδικεύονταν σε αυτό τον τομέα θα έκαναν χρυσές δουλειές. Όμως δυστυχώς ακόμα στην Ελλάδα οι περιπτώσεις δικαστικών διώξεων ιατρών κινούνται σε απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα ενώ οι αποζημιώσεις για περιπτώσεις ιατρικής αμέλειας που δίνουν τα δικαστήρια ούτε κατά διάνοια προσεγγίζουν τα αμερικανικά επίπεδα, όπως θα έπρεπε!

Η βάση του προβλήματος βρίσκεται στη σχέση του πολίτη με τον γιατρό. Στην Ελλάδα εξακολουθεί να επικρατεί μία ρομαντική και τελείως εξωπραγματική αντίληψη ότι ο γιατρός έχει ως κύριο κίνητρο των πράξεών του τη βελτίωση της κατάστασης του ασθενούς και όχι τη βελτίωση της δικής του κατάστασης. Ενώ δεχόμαστε για όλους τους άλλους εργαζομένους -τον μπακάλη, τον υδραυλικό κ.λπ.- ότι λειτουργούν στη βάση ιδιοτελών κριτηρίων, δεν δεχόμαστε το ίδιο για τον γιατρό και παθαίνουμε σοκ όταν η πραγματικότητα μας διαψεύδει.

Αυτό πρέπει να αλλάξει. Θα πρέπει να αντιμετωπίζουμε τον γιατρό όπως ακριβώς τον μπακάλη της γειτονιάς - δηλαδή ως κάποιον που άμα δεν προσέξουμε θα ρίξει και μερικές φέτες μπαγιάτικο τυρί στο πακέτο για να το ξεφορτωθεί. Με άλλα λόγια η σχέση γιατρού-ασθενούς θα πρέπει να προσδιορισθεί όπως ακριβώς είναι:

Αντιπαραθετική (adversarial). Ο γιατρός θέλει να μεγιστοποιήσει τα έσοδά του με όσο το δυνατόν λιγότερο κόπο και ο ασθενής θέλει να διασφαλίσει την υγεία του με όσο το δυνατόν μικρότερο κόστος. Όσο δεν δεχόμαστε αυτή την πραγματικότητα και εξακολουθούμε να βαυκαλιζόμαστε με μύθους, τόσο περισσότερο αποδυναμώνουμε τη θέση του ασθενούς.

Η οποία είναι ήδη πολύ αποδυναμωμένη ιδιαίτερα στον τομέα της πληροφόρησης. Είναι απίστευτο το σκοτάδι αδιαφάνειας στο οποίο ζει ο ασθενής στην Ελλάδα και εντός του οποίου καλείται να κάνει τις επιλογές του. Έτσι π.χ. ούτε μια ασφαλιστική εταιρεία ή

θεραπευτήριο δεν δημοσιοποιεί τα βιογραφικά των συμβαλλόμενων ιατρών ούτε φυσικά ανοίγει ιστοσελίδες όπου οι πολίτες μπορούν να πληροφορούν αλλήλους για τις εμπειρίες που είχαν με διάφορους γιατρούς. Και φυσικά είναι αδιανόητο κάποιος ασθενής που πρόκειται να εγχειρισθεί να ζητήσει από την ασφαλιστική εταιρεία ή θεραπευτήριο το αναλυτικό ιστορικό αναλόγων εγχειρήσεων που έχουν κάνει οι διάφοροι συμβαλλόμενοι χειρουργοί έτσι ώστε να έχει κάποια ορθολογική βάση επιλογής. Ούτε φυσικά από ό,τι γνωρίζω θα δεχτεί κανένα θεραπευτήριο το αίτημα του ασθενούς για βιντεοσκόπηση της επέμβασης έτσι ώστε να είναι σίγουρος ότι π.χ. πράγματι ο χρυσοπληρωμένος «κ. καθηγητής» έκανε την επέμβαση και όχι κάποιος βοηθός του τη στιγμή που ο «κ. καθηγητής» είτε χαριεντιζόταν με τις νοσοκόμες είτε επικοινωνούσε με το συνεργείο για να μάθει αν το 4Χ4 του θα είναι έτοιμο το Σάββατο για τον Παρνασσό...

Όλη αυτή η αδιαφάνεια που καλύπτει τις σχέσεις ιατρού-ασθενούς, παραπέμπει στην αδυναμία μας να δεχθούμε ότι η σχέση είναι από τη φύση της αντιπαραθετική (adversarial) και κατά συνέπεια ότι για να βρεθεί το σημείο ισορροπίας που θα ικανοποιεί και τα δύο μέρη θα πρέπει όλες οι πληροφορίες που επηρεάζουν τη σχέση να είναι όσο το δυνατόν προσβάσιμες και στα δύο μέρη.

Διατηρώντας τον καταστροφικό μύθο ότι ο γιατρός έχει στον νου του «το καλό» του ασθενούς απλά οδηγεί στον ευνουχισμό της πληροφόρησης του ασθενούς. Διότι ποιον λόγο έχει ο ασθενής να χρειάζεται πληροφόρηση όταν εξ ορισμού ο γιατρός φροντίζει «για το καλό» του;

ένα άρθρο των πρωταγωνιστών”

Το παραπάνω «πόνημα» δημοσιεύθηκε στην γνωστή **χαζονοφιλελεύθερη ιστοσελίδα Protagon** του κ. Σταύρου Θεοδωράκη με αφορμή το γνωστό συμβάν στον «Ευαγγελισμό». Για την ... ποιότητα σκέψης της συγκεκριμένης ιστοσελίδας, αρκεί να πούμε πως είναι η ίδια που λίγες μέρες αργότερα δημοσίευσε το **περίφημο -πλέον- κείμενο της ... Καλλιόπης** από την Μύκονο, σπάζοντας έτσι κάθε προηγούμενο ρεκόρ γελοιοτητας και χιπιστερισμού συμπεριλαμβανομένων και των ευφυολογημάτων του κ. Μίχα.

Βέβαια, τελικά δεν της ήταν γραφτό της καημένης της Καλλιόπης να κατακτήσει τα σκήπτρα της αρλουμπολογίας από τον κ. Μίχα, αφού το κείμενό της κατέβηκε αυθημερόν από τους διαχειριστές εν μέσω τοπικής κατακραυγής από την μία και θορυβωδών γελώτων από την άλλη ...

Παρόμοια υποκριτικό μένος με αυτό που προκάλεσε στους καταστηματαρχες της Μυκόνου το άρθρο της Καλλιόπης στην προσπάθειά της να αναδειχθεί ως η «μαντάμ Σουσου» του νησιού αν και ... «απλή εμποροϋπάλληλος», προκάλεσε και το κείμενο του κ. Μίχα σε κάποιους γαλάζιους ιατροσυνδικαλιστές που ξαφνικά ανακάλυψαν την Αμερική. Διαπίστωσαν δηλαδή σε τι απύθμενα βάθη παραλογισμού και κοινωνικού κανιβαλισμού οδηγεί ο νεοφιλελεύθερος τρόπος σκέψης, ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΑΣΠΑΖΟΝΤΑΙ. Έτσι, οι διάφορες -ανταγωνιστικές εν όψει εκλογών ιατρικών συλλόγων- συνιστώσες των νεοδημοκρατών ιατροπατέρων (ΔΗΚΙ, ΝΙΚΙ, προεδρεία ΙΣΑ, ΠΙΣ κλπ) εξανίστανται (τάχαμου) ενάντια στον κ. Μίχα με **ανακοινώσεις, μηνύσεις και αγωγές** μερικές φορές με τόσο ατσούμπαλο και προπαγανδιστικό τρόπο που δίνουν την ευκαιρία στον κάθε κ. Μίχα από ψευδολόγος και συκοφάντης **να αυτοαναγορεύεται σε θύμα** Όμως η αλήθεια είναι πως οι **παραπάνω γαλάζιοι ιατροπατέρες ανήκουν ΑΚΡΙΒΩΣ ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΜΙΧΑ.**

Ας δούμε συγκεκριμένα τον πυρήνα της επιχειρηματολογίας του αρθρογράφου. Δεν πρέπει -λέει- να έχουμε αυταπάτες για τη σχέση γιατρού με ασθενή, αφού «η σχέση γιατρού-ασθενούς θα πρέπει να προσδιορισθεί όπως ακριβώς είναι :Αντιπαραθετική (adversarial). Ο γιατρός θέλει να μεγιστοποιήσει τα έσοδά του με όσο το δυνατόν λιγότερο κόπο και ο ασθενής θέλει να διασφαλίσει την υγεία του με όσο το δυνατόν μικρότερο κόστος». Άρα λοιπόν ο γιατρός σύμφωνα με τον κειμενογράφο του protagon είναι

φύσει και θέσει κλέφτης, απατεώνας και δολοφόνος όπως ακριβώς και κάθε επαγγελματίας - αναφέρονται σαν παραδείγματα στο κείμενο ο «μπακάλης» και ο «υδραυλικός».

Αυτού του είδους η επιχειρηματολογία φυσικά ούτε πρωτότυπη, ούτε ευφυής είναι. Αντίθετα είναι παρωχημένη και εξαιρετικά απλοϊκή. Προέρχεται τον πυρήνα του σύγχρονου νεοφιλελεύθερου τρόπου σκέψης που κυκλοφορεί απαράλλακτος σε διάφορες εκδοχές, από την σκληρή ακροδεξιά μέχρι την χαζοχαρούμενη ποταμίσια. Οι εκφραστές αυτού του τρόπου σκέψης κάνουν τις ακόλουθες αληθιότητες.

Κατ αρχήν εκλαμβάνουν ως πραγματικότητα τους κρυφούς πόθους τους. Το στρατηγικό «όραμα Φρίντμαν» για μια κοινωνία όπου μοναδικοί νόμοι θα είναι αυτοί της αγοράς, η προσφορά και η ζήτηση, και θα αυτορυθμίζεται χωρίς άλλους μηχανισμούς, θεωρείται από τον κ. Μίχα σαν απόλυτο γεγονός του παρόντος. Φυσικά, τα πράγματα δεν είναι καθόλου έτσι. Αντίθετα, ο σύγχρονος καπιταλισμός με γοργά βήματα κατατρακυλάει όλο και περισσότερο προς τον ολοκληρωτισμό και τον αυταρχισμό, παρά προς την «αυτορύθμιση της ελεύθερης αγοράς». Η ελεύθερη καπιταλιστική αγορά ΣΕ ΚΑΜΙΑ ΑΥΤΟΡΥΘΜΙΣΗ των ανθρωπίνων σχέσεων δεν έχει οδηγήσει πουθενά.

Αντίθετα, έχει οδηγήσει σε κρατική καταστολή, θάνατο της αστικής δημοκρατίας, πολέμους, και φασισμό. Το πανταχού παρόν σιδερένιο αστικό κράτος, εθνικό και υπερεθνικό, από τις Βρυξέλλες ως την Ουάσιγκτον και από το Κίεβο μέχρι το Πεκίνο επεμβαίνει χυδαία και απροκάλυπτα υπέρ των ισχυρών του χρήματος, υπέρ των μεγάλων τραπεζών, δέρνοντας - φυλακίζοντας - βασανίζοντας - δολοφονώντας - βομβαρδίζοντας. Ειδικά στην Ελλάδα των μνημονίων και της τρόϊκας, όπου συλλαμβάνονται οφειλέτες των 500 ευρώ ενώ κλέφτες των 150 εκατομμυρίων ευρώ γλεντούν ανενόχλητοι με τις μαιτρέσες τους στην Μύκονο της κυρα-Καλλιόπης, είναι τόσο ΧΥΔΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΡΟΚΑΛΥΠΤΗ η παρέμβαση των κρατικών μηχανισμών στις ... «ανθρώπινες σχέσεις», που η λογική Μίχα καταρρέει αφεαυτή όπως κατάρρευσε αμέσως μόνη της και η λογική της συμπαθούς Καλλιόπης.

Δεύτερον, όλοι οι νεοφιλελεύθεροι απολογητές του σύγχρονου καπιταλισμού αποδεικνύονται χειρότεροι από την αλεπού του Αισώπου. Εκείνη τουλάχιστον ήθελε απλά να τις κολοβώσει όλες για να μην ξεχωρίζει το δικό της το κουσούρι. Αντίθετα **ΟΙ ΑΚΡΟΔΕΞΙΟΙ, ΠΟΤΑΜΙΣΙΟΙ ΚΛΠ ΚΟΝΔΥΛΟΦΟΡΟΙ ΚΑΙ ΤΗΛΕΑΣΤΕΡΕΣ ΔΕΝ ΜΙΛΑΝΕ ΚΑΘΟΛΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ** - τα δικά τους και τα άλλα. Ως διά μαγείας δεν υπάρχουν τραπεζίτες, εφοπλιστές, καναλάρχες, μεγαλοεργολάβοι, μεγαλοκλινικάρχες, βιομήχανοι. Υπάρχουν μόνο γιατροί, μπακάληδες και υδραυλικοί. Η σύγχρονη καπιταλιστική απανθρωπιά της δίψας για υπερκέρδη που αφαιρεί και τσακίζει ζωές χρεώνεται στους ατομικούς επαγγελματίες.

Οι πολυεθνικές εταιρείες, τα παράσιτα του χρηματιστηρίου, οι κρατικοδίαιτοι τραπεζάρχες και εν γένει όλοι οι φοροφυγάδες ολιγάρχες του πλούτου δεν απασχολούν καθόλου τον κ. Μίχα. Αντίθετα, με κουτοπόνηρο τρόπο επιχειρεί να φορτώσει τα δικά τους κουσούρια στους γιατρούς, στους μπακάληδες και στους υδραυλικούς. Προφανώς κρίνει εξ ιδίων τα αλλότρια. Το ίδιο άλλωστε κάνει και η άλλη διάσημη αρθρογράφος του protagon, η Καλλιόπη της Μυκόνου : βλέπει να ασχημονούν στην Μύκονο μόνο «μανάβηδες και κομμώτριες», ενώ υποκρίνεται πως δεν βλέπει τις τερατωδέστερες ασχήμιες που διαπράττουν εκεί διάφοροι χρυσοδάκτυλοι μεγαλοαπατεώνες και υπόδικοι καταχραστές εκατοντάδων εκ δημοσίου χρήματος. **Επειδή οι διάφοροι πληρωμένοι κονδυλοφόροι είναι ψυχή και σώματι ταυτισμένοι με τα μεγάλα αφεντικά τους, ο κ. Μίχας θεωρεί πως και όλοι οι γιατροί λειτουργούν με τα κριτήρια των καπιταλιστών της περίθαλψης.** Για τον κ. Μίχα δεν υπάρχουν πολυεθνικές φαρμακευτικές εταιρείες φτηνιάρικων γενοσήμων φαρμάκων ύποπτης προέλευσης. Δεν υπάρχουν κρατικοδίαιτοι μεγαλοκλινικάρχες που γλεντοκοπούν ασύδοτοι σε βάρος του ασφαλιστικού χρήματος. Δεν υπάρχει τρόϊκα που επιβάλλει θανατηφόρα μέτρα στην περίθαλψη. Δεν υπάρχουν χατζηαβάτηδες υπουργοί που δολοφονούν χιλιάδες εφαρμόζοντας αυτά τα μέτρα. Τίποτα από όλα αυτά δεν συμβαίνει. Απλά όλοι οι γιατροί φύσει και θέσει τυχαίνει να είναι απατεώνες και εγκληματίες. **Μαζική αδίστακτη και χυδαία συκοφαντία εναντίον ενός ολόκληρου επιστημονικού κλάδου για να κρύψουμε τις πομπές των μεγάλων αφεντικών (μας).** Απλά πράγματα ...

Από την άλλη, η **χυδαία αυτή γενίκευση προκύπτει αυτονόητα και αναπόφευκτα από την ίδια τη δεξιά ή «κεντροαριστερή» νεοφιλελεύθερη θεώρηση των πραγμάτων**. Αν αναγορεύεις το χρήμα και το κέρδος ως τον υπέρτατο θεό, αυτόματα οδηγείσαι στην θέση «όλοι οι γιατροί είναι σκάρτοι», αφού για να κερδοσκοπήσουν αδιαφορούν για τη ζωή και την σωματική ακεραιότητα των ασθενών. Με τον ίδιο τρόπο δηλαδή που όλοι οι μπακάληδες και όλοι οι υδραυλικοί είναι απατεώνες.

Επεκτείνοντας την λογική αυτή προκύπτει πως το ίδιο ισχύει και για τους δικηγόρους, παρά το γεγονός πως ο κ. Μίχας συμβουλεύει θερμά τους πολίτες να καταφεύγουν στους δικηγόρους για να σωθούν από τους γιατρούς. Τέλος, το ίδιο θα ισχύει και για τους δημοσιογράφους. **Με τον νεοφιλελεύθερο τρόπο σκέψης, όπως ακριβώς «όλοι οι γιατροί είναι εγκληματίες», έτσι ακριβώς ισχύει και το «όλοι οι δημοσιογράφοι είναι ψεύτες», αφού υπεράνω όλων σε κάθε ανθρώπινη ενέργεια είναι το χρήμα**. Σύμφωνα με τον κ. Μίχα και την σχολή που υπηρετεί, επεκτείνοντας την λογική του, τόσο ο ίδιος όσο και όλοι οι συνάδελφοί του ψεύδονται, συκοφαντούν και παραπληροφορούν σκόπιμα γιατί έτσι επιβάλλει η επαγγελματική σχέση που έχουν με τους καπιταλιστές εργοδότες τους. Άρα αναπόφευκτα καταλήγουμε στο αρχαίο παράλογο με τον Κρητικό Επιμενίδη : «ο Επιμενίδης ο Κρης είπε πως όλοι οι Κρήτες είναι ψεύτες. Λέει αλήθεια ή ψέματα ?». Δηλαδή «ο νεοφιλεύθερος δημοσιογράφος λέει πως όλοι οι γιατροί είναι εγκληματίες αφού υπέρτατη αρχή για τους πάντες σήμερα είναι το χρήμα. Όμως με την ίδια λογική και για τους ίδιους λόγους όλοι οι δημοσιογράφοι είναι από χέρι ψεύτες. Λέει αλήθεια ή ψέματα ο κ. Μίχας ?» Σε τέτοιους παραλογισμούς οδηγείται νομοτελειακά όποιος ασπάζεται την συστημική ιδεολογική μεταφυσική του σύγχρονου καπιταλισμού. Τόσο η κωμική εκδοχή (του κ. Μίχα, της Καλλιόπης, του Μανδραβέλη, του ποταμιού, της Ρεπούση κλπ) όσο και η τραγική και επικίνδυνη (της νεοφασιστικής ακροδεξιάς) αποτελούν τις δύο πλευρές του ίδιου νομίσματος. Της κατανόησης των πραγμάτων «με το κεφάλι κάτω και τα πόδια πάνω», μέσα από τα παραμορφωτικά γυαλιά του φριντμανικού νεοφιλελευθερισμού.

Άρα, για να αντικρούσει κάποιος αποτελεσματικά αυτήν την κυρίαρχη επιχειρηματολογία του συρμού που διαχέεται εδώ και πολλά χρόνια στην κοινωνία μεθοδευμένα μέσα από δηλώσεις αστών πολιτικών, εφημερίδες, τηλεοράσεις, ραδιόφωνα, ιστοσελίδες κλπ, θα πρέπει να αντιπαρατεθεί συνολικά με τον νεοφιλελευθερισμό και την αγοραία αντίληψη. Θα πρέπει εν προκειμένω να πιστεύει ειλικρινά και με συνέπεια πως η υγεία και η περίθαλψη είναι κοινωνικά αγαθά και όχι εμπορεύματα. Συνεπώς θα πρέπει να έρθει σε σύγκρουση όχι μόνο με τον κάθε δευτεροκλασάτο κονδυλοφόρο, αλλά πρώτα και κύρια με το ΜΑΥΡΟ ΜΕΤΩΠΟ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ – ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ – ΕΕ – ΔΝΤ, γιατί ακριβώς αυτό είναι που σήμερα θέλει να μετατρέψει κάθε ιατρική πράξη σε άμεση οικονομική συναλλαγή. Θα πρέπει να αντιπαρατεθεί με τους υπουργούς που βάζουν τους ασφαλισμένους τα πληρώνουν τα φάρμακα και καθιερώνουν τα απογευματινά πληρωτικά χειρουργεία μέσα στα δημόσια νοσοκομεία επισημοποιώντας έτσι τα φακελάκια. Θα πρέπει να συγκρουστεί με τους μεγαλοκλινικάρχες και τους μεγαλοδιαγνωστικάρχες που θέλουν το μονοπώλιο στην διαγνώμιση του ασφαλιστικού χρήματος έχοντας όλους τους υγειονομικούς επιστήμονες έμμισθους σκλάβους με όρους πείνας.

Συνεπώς, όποιος θέλει να υπερασπιστεί ειλικρινά και όχι υποκριτικά την τιμή και την υπόληψη του ιατρικού κλάδου δεν μπορεί να συναγελάζεται σε χλιδάτα κοσμικά πάρτι με υπουργούς ακραίους εκπροσώπους της ιδεολογικής σχολής Μίχα όπως π.χ. ο κ. Χατζηδάκης και άλλοι. Επίσης, δεν μπορεί να είναι κολλητός με μεγαλοκλινικάρχες που τους έχει αναγορεύσει υποκριτικά σε «παρόχους» υπηρεσιών υγείας ισότιμους δήθεν με τους γιατρούς της γειτονιάς προσπαθώντας να τους εκπροσωπήσει ... «συνδικαλιστικά».

Οι διάφοροι γαλάζιοι ιατροπατέρες όλων των συνιστωσών (ΔΗΚΙ, ΝΙΚΙ κλπ) που διαγκωνίζονται εν όψει εκλογών ιατρικών συλλόγων για το ποιος θα κατακραυνώσει πρώτος τον κ. Μίχα, αν θέλουν να είναι συνεπείς θα πρέπει πρώτα να διαχωρίσουν τη θέση τους από αυτούς που υλοποιούν στην πράξη τις αντιλήψεις Μίχα. Δηλαδή τον κ. Σαμαρά, τον κ. Βενιζέλο, την κυβέρνησή τους, τα κόμματά τους και

συνολικά το γλοιώδες αστικό πολιτικό σύστημα. Όλα τα υπόλοιπα είναι υποκρισία και φτηνοί προεκλογικοί λεονταρισμοί.

Στην απέναντι όχθη, οι χιλιάδες τίμιοι βιοπαλαιστές γιατροί δημόσιου και ιδιωτικού τομέα που δικαίως εξοργίζονται όταν ο κάθε δημοσιολογίσκος τους βάζει στην ίδια μοίρα με τους απατεώνες μεγαλοφακελάκηδες εκβιαστές, θα πρέπει να κατανοήσουν πως ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΑΤΟ Ο ΚΑΤΗΦΟΡΟΣ της σημερινής αδυσώπητης πραγματικότητας. Χωρίς ριζικές κοινωνικές ανατροπές δεν υπάρχει καμία περίπτωση να μπορεί ο υγειονομικός λειτουργός να ζει έντιμα και με αξιοπρέπεια. Το σημερινό καπιταλιστικό σύστημα οδηγεί κατακλυσμαία τα πράγματα σε παγκόσμιο επίπεδο ακριβώς εκεί που θέλει ο κ. Μίχας. Δηλαδή στην πλήρη επικράτηση της ζούγκλας της αγοράς. Ασθενής : Δεν έχεις να πληρώσεις, πεθαίνεις. Γιατρός : σκλάβος των χρυσοδάκτυλων καπιταλιστών επιχειρηματιών της περίθαλψης στην καλύτερη περίπτωση, άνεργος στην πιθανότερη - εναλλακτική λύση για τους νεότερους : σφογγοκολάριος τσαντοκουβαλητής σε κάποιο από τα λαμόγια του γαλαζοπράσινου μεγαλοδιευθυντικού και μεγαλοκαθηγητικού κατεστημένου που εξακολουθούν να λύνουν, να δένουν και να νομοθετούν **(βλέπε πρόσφατη επιστολή Μαρουδιά προς Γρηγοράκο)**

Μόνη διέξοδος για επιστημονική και επαγγελματική αξιοπρέπεια είναι η ΑΝΑΤΡΟΠΗ αυτής της πραγματικότητας. Η σύγκρουση με τους αδίστακτους μηχανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο αγώνας για δωρεάν, καθολική, σύγχρονη, ισότιμη περίθαλψη για όλον τον πληθυσμό. Εκτός από την νεοφιλελεύθερη ιδεολογική απάτη, θα πρέπει να ξεπεραστεί και η αυταπάτη πως δήθεν μόνο με μια πιο «αριστερή» ψήφο σε μια κάλπη μπορεί να βρεθούν λύσεις εντός ΕΕ και εντός χρέους, με διαβεβαιώσεις προς όλες τις κατευθύνσεις πως δεν θα θιγεί η ιερή σταθερότητα της ευρωζώνης και πως θα αποζημιωθούν στο ακέραιο οι τοκογλύφοι.

Κάθε μέρα που περνάει, με κάθε συμβάν και με κάθε λιβελογράφημα όπως αυτό του κ. Μίχα η πλειοψηφία των έντιμων βιοπαλαιστών γιατρών θα κατανοεί πως ακόμα και η διατήρηση της πιο στοιχειώδους κλαδικής και ατομικής αξιοπρέπειας απαιτεί αποφασιστική σύγκρουση με το απάνθρωπο οικονομικό και με το γλοιώδες πολιτικό σύστημα που γεννούν την εξαθλίωση και την σαπίλα. Πως απαιτεί αποφασιστική σύγκρουση με την χούντα κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ και με τα κάθε λογής παπαγαλάκια της.

Πηγή: arsigr.blogspot.gr